

i dependents del comerç figuerenc, no defalliu!

política local

Ja fa dies que els dependents de comerç de la nostra ciutat estan treballant incansablement per assolir que s'implanti a Figueres, la jornada de vuit hores i el descans dominical.

No es demana res impossible, puix són millores socials de molt de temps legislades, les quals regeixen des de fa uns quants anys, en la majoria de ciutats.

Però, Figueres, és un cas excepcional, no hi ha manera que els burgesos s'adonin que estan fora la llei, per ells solament existeix el calaix. Com que poden aparèixer per la botiga a l'hora que els sembla, i fan festa completa els diumenges i dies feiners que els dona la gana, l'obrer que es podreixi a la botiga 10 i 11 hores diàries i que els diumenges, *almenys*, defensi mig jornal.

Per què les autoritats municipals permeten que la burgesia figuerenca actui al marge de la llei?

Molt ràpidament contestat. Perquè les autoritats que patim, són els mateixos burgesos. Els que disposen de la guàrdia civil, i la fan circular per la nostra ciutat, el dia que els obrers cansats de vexacions i escarnis, es declaren en vaga. Únic mitjà de protesta.

Davant d'això, hi ha qui diu que no pot fer-se res. Si els burgesos compten amb la força i els càrrecs, no resta altre remei que prendre paciència i anar esperant.

Això mai, - diem nosaltres - Cal batallar, i foragitar dels llocs oficials a tota aquesta patuleia incivil que sols gaudeix perjudicant al pròxim.

En el Consistori hem d'introduir-hi gent jove, liberal i democràtica, que vetlli per la classe sotmesa, defensant la seva reivindicació i apostrofant, quan convingui, a aquests polítics d'ocasió que treballen cínicament per implantar el seu programa odiós i caciquil.

Si ens quedem a casa parats, ells continuaran la seva obra destructora; per tant, és més convenient que a casa s'hi quedin ells, tancats amb pany i clau, dient-los-hi a la cara que el poble els avorreix.

Figueres, per manca d'indústries ha estat sempre una ciutat on els conflictes socials han passat desapercibuts. Però, avui davant del problema plantejat pels dependents de comerç, cal buscar l'ajut de tots els obrers i defensar serenament, però amb enèrgia, passi el que passi i caigui qui caigui, les seves justes peticions.

Si els explotadors figuerencs volen gresca, no titubegem a complaure'ls, linguem en compte que nosaltres estem dins la llei, i, per tant, ells són els únics responsables de les conseqüències que puguin derivar-se d'aquest conflicte.

Per això, dependents del comerç de Figueres, cal que no us desanimeu, la batalla pot ésser àrdua però assolirem l'objectiu. El proletariat està en peu de guerra, disposat a portar endavant la revolució que la burgesia vol escamotejar-nos, passeu a ajudar les forces proletàries, amb la seguretat que si avui els explotadors no volen reconèixer els vostres drets, demà que el poble, únic sobirà, surti virtuos de la palestra, us hauran de demanar clemència.

Dependents del comerç figuerenc, cal combatre contra el caciquisme!...

VÍCTOR MUNTANYÀ.

MANEL GAS MAÑA

NOTARI

successor dels Srs. Candal i Junyer

ofereix al públic el seu despatx

Avinguda República, 43, pral. (carrer Nou)

Telèfon 34 X

FIGUERES

república independent d'irlanda?

Hom diu que el líder irlandès De Valera, davant del fracàs de les negociacions amb Anglaterra, ha manifestat que fan bon punt arribi a Dublín cercarà la manera per a obtenir del cos electoral la confiança d'un mandat en virtut del qual pugui proclamar, com més aviat millor, la República independent irlandesa.

Els irlandesos, amb homes del tremp de De Valera, poden obtenir encara molt per la seva terra.

de col·laboració

músics!

¿No creieu que ja fóra hora de començar una enèrgica protesta envers el cinema parlat i les gramoles amplificadores?

No us adoneu que d'ací poc temps i haurà més d'un 75 per 100 de músics sense treball?

Si deixem arribar aquest dia potser llavors ja no hi serem a temps; serà massa tard.

¿De què ens serveix el nostre Sindicat? Guerra a les gramoles i al cinema parlat.

Guerra a tot això que tant mal ens fa i que, a mes, és tot de producció estrangera.

Defensem el nostre mitjà de vida; si no ho fem nosaltres, els que en sentim les conseqüències, creieu que ens ho defensarà algú...? No!

Si el Govern de la República no ens vol resoldre aquest problema, de moment ja tenim una solució i si tots volem portar-la a cap, no deixarà de fer sentir els seus efectes.

A tots els pobles de més de 1.000 habitants que ballen amb amplificadors elèctrics, o bé amb gramoles, i també aquells que sense tenir aquest nombre d'habitants, fins ara ballaven amb músics, i ara ballen cada diumenge amb gramola, quan els arribi el dia de la Festa Major, llavors que no poden prescindir de nosaltres, «boicotejem-los». I si ho fem així, veureu com tindrem una part del problema resolt.

«Boicotejem», també, tots els teatres i cinemes que avui fan cinema sonor, parlat o sincronitzat, i no tenen la seva corresponent orquestra. Fem-ho així i podrem dir que ja tenim l'altra part del problema resolt.

Companys, no tenim un Sindicat?

¿Aquest Sindicat no vol dir unió de forces? Doncs, si de veritat estem units, cal que ens recordem, que si bé aquesta crisi fins avui en molts de nosaltres no s'ha fet sentir, tenim companys músics, que fa set i vuit mesos que no tenen feina, que volen treballar i no troben treball, que tenen muller i fills, que aquests tenen de viure i que per viure els cal menjar.

Músics, avant!

UN MÚSIC.